

Πρόωρες εκλογές αλλά χωρίς αύριο

Του Στάμου Ζούλα

Ναι, «στη Δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα». Όμως, σε περιπτώσεις άκαρπου και «αντιφατικού» εκλογικού αποτελέσματος, το αδιέξοδο αίρεται με στρεβλές και προβληματικές λύσεις. Απόδειξη η κυβέρνηση συνεργασίας ΠΑΣΟΚ, Ν.Δ., ΚΚΕ και ΣΥΝ, προ 24ετίας, που οδήγησε στο «βρώμικο 1989». Σήμερα, δε, δεν κρίνεται η πολιτική διάσταση του σκανδάλου Κοσκωτά, αλλά η τύχη της χώρας. Η επισήμανση γίνεται με αφορμή την επιδίωξη του ΣΥΡΙΖΑ για άμεσες εκλογές, «λόγω της κοινωνικής αναταραχής», που θα προκληθεί τον επόμενο μήνα. Στην περίπτωση αυτή θα έχουμε, σαφέστατα, ένα αναφατικό και αδιέξοδο αποτέλεσμα και μάλιστα στην κρισιμότερη καμπή της κρίσης, που πλήττει την χώρα. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα το διαβλέπει και το φοβάται η πλειονότητα του ελ-

ληνικού λαού. Και γι' αυτό περίπου το 60% απαντά στις δημοσκοπήσεις "όχι σε πρόωρες εκλογές". Το γεγονός αυτό λογικά θα 'πρεπε να θεωρείται αποτρεπτικό, για όσους επιθυμούν ή επιδιώκουν άμεσες εκλογές. Για τον απλούστατο λόγο, ότι το 60% υπερ-

Αλλά πέραν αυτών. Η Ν.Δ. και ο ΣΥΡΙΖΑ, παραμένουν μετεκλογικά περίπου σε στασιμότητα. Το ΠΑΣΟΚ παρουσιάζει μικρή άνοδο, οφειλόμενη, κυρίως στην πτώση της ΔΗΜΑΡ, η οποία βρίσκεται περί το κρίσιμο 3%, μετά την αποχώρησή της από την τρι-

μήφου, εκ μέρους μιας αξιοσημείωτης μερίδας ψηφοφόρων). Το τελευταίο αυτό λογικά θα 'πρεπε να προβληματίζει εντονότατα τον κ. Τσίπρα, αφού καθιστά το κόμμα του το πλέον συνεργάσιμο, μετεκλογικώς με τη Χ.Α... Ας υποθέσουμε, όμως, πως όλες οι αρνητικές προϋποθέσεις για τον ΣΥΡΙΖΑ, στην περίπτωση, που επιτύχει πρόωρες εκλογές, δεν θα επιβεβαιωθούν. Οτι ο ΣΥΡΙΖΑ έρχεται πρώτο κόμμα και λαμβάνει την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης.

Όταν όλα τα δεδομένα αποκλείουν αυτοδυναμία, με ποιους θα συνεργασθεί ο κ. Τσίπρας; Με τη Ν.Δ. είναι αδύνατον. Με μέρος του ΠΑΣΟΚ; Είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν επαρκεί και επιπλέον θα σημαίνει το οριστικό τέλος του κόμματος αυτού. Το ίδιο ισχύει για το κόμμα του κ. Καμμένου και για

τη ΔΗΜΑΡ. Τέλος, το ΚΚΕ αποκλείει κάθε περίπτωση μιας τέτοιας συνεργασίας, επιμένοντας στον μοναχικό του δρόμο.

Ως ελάχιστο δείγμα πολιτικής υπευθυνότητας, ο κ. Τσίπρας και οι συν αυτώ όφειλαν να μας πουν με ποιους και πώς θα κυβερνήσουν. Δεν το πράττουν και το μόνο που αξιώνουν είναι η ανάληψη της εξουσίας. Πιθανώς αναφέρονται στην ρήση ότι στη Δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Υπονοούν, πως το αδιέξοδο μπορεί «να αρθεί», ακόμη και με μια κυβέρνηση Τσίπρα, Μιχαολιάκου και Καμμένου. Διότι αυτή είναι η διαφανής, με τα σημερινά δεδομένα, «εναλλακτική λύση». Το μόνο ευαίο είναι πως και οι ψηφοφόροι των τριών αυτών κομμάτων, αντιτάσσονται σθεναρά στην αξίωση άμεσων εκλογών...

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

βαίνει τουλάχιστον κατά 10 μονάδες το σύνολο που συγκεντρώνουν (κατά τις δημοσκοπήσεις) και τα τέσσερα «φιλοεκλογικά» κόμματα της αντιπολίτευσης. Συνεπώς, ο ΣΥΡΙΖΑ που πρωτοστατεί, δεν θα υποστεί μόνον ζημία, αντιβαίνοντας στη λαϊκή βούληση, αλλά θα επωμισθεί αποκλειστικά και την ευθύνη των επιπτώσεων που θα επακολουθήσουν για τη χώρα.

κομματική. (Πρόσθετη ένδειξη της απαρέσκειας των εκλογών από την πλειονότητα των πολιτών). Το ίδιο και οι ΑΝΕΛ, με αντίθεση την ανοδικώς κινούμενη Χ.Α.

Σημειώτεον, δε, πως το κόμμα του κ. Μιχαολιάκου, παρουσιάζει ευρεία ελευθεροκοινωνία με τον ΣΥΡΙΖΑ. (Στοιχείο, επίσης ενδεικτικό της τάσης ανατρεπτικής και αυτοκαταστροφικής

Η ΑΥΓΗ

Χρεωκοπία και ελπίδα

Να δεχτούμε ότι η δημόσια διοίκηση, γενικότερα το κράτος, χρειάζεται γενναία μεταρρύθμιση, ώστε να καταστεί αποτελεσματική και φιλική προς τον πολίτη. Πιστεύει, άραγε, κανείς ότι ένα τέτοιο κράτος μπορεί να δημιουργηθεί με άνωθεν εκπορευόμενο κλίμα εκδικητικότητας εναντίον των εργαζομένων; Με ιστορικό αδιόριστο κομματικών παρεμβάσεων και πελατειακών σχέσεων, πιστεύει κανείς ότι θα ισιώσει η βέργα αν επιβληθεί καθεστώς εκτάκτου ανάγκης και καμφθούν στοιχειώδεις συνταγματικές εγγυήσεις για την ανεξαρτησία του δημοσίου υπαλλήλου; Πιστεύει, άραγε, κανείς ότι είναι δυνατόν να επιτευχθεί μεταρρύθμιση του Δημοσίου μέσα σε συνθήκες κοινωνικής καταστροφής και άνωθεν υποδουλιζόμενου εμφυλιοπολεμικού κλίματος;

Είναι χαρακτηριστικό ότι η κυβέρνηση συνδέει τις μετακινήσεις στον δημόσιο τομέα με απολύσεις. Επίσης συνδέει την αξιολόγηση με τις απολύσεις. Και οι μετακινήσεις

αρχίζουν από το λεγόμενο «καλό κράτος», δηλαδή ξηλώνονται κοινωνικές υπηρεσίες. Νοσοκομεία, σχολεία, δημοτική πρόνοια βρίσκονται στην αιχμή της κυβερνητικής επέλασης. Η διάλυση των δημοσίων αγαθών, όμως, δεν πλήττει μόνο τους εργαζόμενους στις κοινωνικές υπηρεσίες, αλλά απειλεί τη συνοχή ολόκληρης της κοινωνίας.

Όσο περισσότερο αποδεικνύεται η χρεωκοπία του Μνημονίου τόσο η εφαρμογή του εστιάζεται στη διάλυση του κράτους πρόνοιας. Εκατομμύρια συνταξιούχοι μετατρέπονται ολοταχώς σε δικαιούχους επιδομάτων κοινωνικής ελεημοσύνης. Η κυβέρνηση, με την επίκληση του πλάσματικού πρωτογενούς πλεονάσματος, μηδενίζει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και επιτίθεται φορομπηκτικά στα εισοδήματα, μετατρέποντας το κράτος σε μηχανισμό ύφεσης.

Αν όμως το κράτος λειτουργεί ως υποχείριο των πιστωτών και όμπρος της λιτότητας, ποιος θα παίξει τον ρόλο της ατμομηχανής για την

ανάπτυξη; Οι επενδυτές τύπου Μελισσανίδη; Ή μήπως τα κερδοσκοπικά funds;

Η κυβέρνηση κατακυλάει με σπασμένα φρένα. Με το δημόσιο χρέος να εκπνάζεται, ο Σαμαράς αγωνιά να πλασαριστεί ως «φτωχός συγγενής» στις μετεκλογικές γερμανικές ισορροπίες, που όμως για πολύ καιρό θα παραμείνουν ρευστές και ευμετάβλητες. Σε τελευταία ανάλυση, η κυβέρνηση θα κριθεί από τις ελληνικές εκλογές...

Ο ισχυρισμός του Γερμανού τραπεζίτη Γκ. Άμουσεν ότι δεν υπάρχει εναλλακτική λύση στην Ελλάδα αποκαλύπτει τα αδιέξοδα της γερμανικής στρατηγικής για την Ευρώπη, αλλά και την εχθρότητα του Βερολίνου μπροστά στο ανερχόμενο λαϊκό ρεύμα δημοκρατικής ανατροπής με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν είναι μόνο η πανθομολογούμενη χρεωκοπία του μνημονιακού συστήματος, είναι και η αναδυόμενη ελπίδα που εκφράζει ο ΣΥΡΙΖΑ για τη δημοκρατική αναγέννηση της χώρας.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Ελληνική «σωτηρία»: Η πιο προσοδοφόρα γερμανική επένδυση

«Πρόγραμμα ελληνικής σωτηρίας: η καλύτερη γερμανική επένδυση»: κρίμα που ανάμεσα στις «αφίσες» που συζητήθηκαν αυτές τις μέρες στη Γερμανία δεν υπήρχε και μία σαν αυτή που να λείπει την αλήθεια, την ώρα που η Γερμανία φτάνει στις εκλογές με το μυαλό της στην Ελλάδα. Ε, δεν κάνει κι άσχημα: τόσα λεφτά έχει βγάλει από τη «διάσωσή» μας... Γιατί 41 δις ευρώ, είναι πολλά λεφτά. Πάρα πολλά. Ποιος βγάζει τόσα σε λιγότερα από τέσσερα χρόνια; Ίσως ούτε όλα οι μεγάλοι επιχειρηματίες του κόσμου τούτου μαζεμένοι. Υπάρχει όμως κάποιος που μπορεί όχι μόνον να τα καταφέρει και να τα παραδέχεται, αλλά και να βαφτίζει αυτή τη θηριώδη τοκαγλυφική κερδοφορία «αλληλεγγύη»: είναι η γερμανική κυβέρνηση, με το ελληνικό πρόγραμμα «σωτηρίας». Τους άφησε όλους πίσω...

Ποιος είπε λοιπόν ότι ένα κράτος δεν μπορεί να είναι επιχειρηματίας; Όπως αποδεικνύει περίτρανα η επίσημη απάντηση που έδωσε προ ημερών το υπουργείο Οικονομικών της Γερμανίας σε ερώτηση στο κοινοβούλιο της χώρας, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση της Γερμανίας έχει κερδίσει από την ελληνική κρίση το θηριώδες αυτό ποσό: σύμφωνα δε με άλλους, επίσης Γερμανούς, που πραγματοποιούν ανεξάρτητες εκτιμήσεις, το πραγματικό ποσό το οποίο ωφεληθήκε το Βερολίνο από την ελληνική κρίση, κυρίως λόγω των διαφορών επιτοκίων, είναι υπερδιπλάσιο αυτού και υπερβαίνει τα 110 δις! Είτε έτσι είτε αλλιώς η Γερμανία έχει και με τη βούλα πλέον καταστεί ο μέγας τοκαγλύφος της εποχής μας – και το δέχεται πλέον η ίδια. Το μεγάλο νέο μετέδωσαν γερμανικά ΜΜΕ, όπως ο Σπίγκελ και η Ντότσε Βέλλε, αλλά, εδώ, κάναμε φυσικά το βλάκα... Το ερώτημα λοιπόν είναι γιατί το δεχόμαστε εμείς. Ούτε μήνα πριν από τις γερμανικές εκλογές, η Ελλάδα της πρωτοφανούς συρρίκνωσης της οικονομίας κατά 25% του ΑΕΠ της, της ανεργίας που

δεν αντέχεται, της ύφεσης που βαθαίνει, της κοινωνίας που αποσυντίθεται και της πολιτικής μετατόπισης σε επικίνδυνα άκρα, εξακολουθεί να κάνει το «καλό παιδί» ακόμα και όταν η επικυρίαρχη δύναμη μετρά επισήμως τα κέρδη της από την ελληνική καταστροφή, παρά το επιπλέον γεγονός ότι, την ίδια στιγμή, οι παραδοχές για τα λάθη του ελληνικού προγράμματος έχουν πλέον γίνει κοινό κτήμα. Η χώρα διαλύεται και στα ερείπιά της τα γερμανικά κρατικά ταμεία γεμίζουν λεφτά – λεφτά ίσως τελικά περισσότερα και από τις εγγυήσεις (προσοχή: όχι χρήμα των φορολογουμένων όπως ψευδώς στην Ελλάδα λέγεται) που έχει δώσει η Γερμανία για τη «σωτηρία» της χώρας... Prost! λοιπόν κορόιδα: στην υγεία όλων σας κι ευχαριστούμε πολύ για το χρήμα που έρεψε άφθονο στα κρατικά γερμανικά ταμεία για να σας σώσουμε. Κάπως έτσι δεν θα σκέφτονται άραγε κάποιοι στο Βερολίνο σήμερα; Και δεν θα έχουν άδικο. Πολύ περισσότερο όταν, την ίδια στιγμή, εκτός από τα ομολογημένα τους υπερκέρδη έχουν πάρει και τον πλήρη έλεγχο μιας ολόκληρης χώρας στα χέρια τους...

Δυστυχώς ο υπουργός των Οικονομικών Γιάννης Στουρνάρας, αυτόκλητος δημόσιος θαυμαστής του γερμανού ομολόγου του, έκανε πως δεν άκουσε αυτή την απάντηση Σόμπλε από το Βερολίνο – όπως και όλη η κυβέρνηση άλλωστε. Αλλά και να την άκουγε; Τι να έκανε μπροστά στο απύθμενο δέος που νιώθει για εκείνον; Θα μπορούσε άραγε να πει κάτι, να αντιτάξει ένα επιχειρήμα, να ζητήσει την περίφημη, μάλλον ιστορικά διαβόητη, επαναδιαπραγμάτευση; Φυσικά όχι. Απλώς, περμμένα στο ακουστικό του, όπως και ολόκληρη η ελληνική κυβέρνηση για το νέο «κούρεμα» – κι ας λέει εσχάτως ότι δεν το έχουμε ανάγκη, μόνος μαζί με τη γερμανική ηγεσία σε ολόκληρο τον κόσμο που υποστηρίζει αυτή την άποψη, χρήσιμη για το Βερολίνο, καταστρεπτική για την Ελλάδα...

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Τελειώνουν τα επιχειρήματα...

Με το φοβερό «επιχείρημα» «ο λαός μας ψήφισε, τι να κάνουμε;», απάντησε χτες το πρωί ο υπουργός Υγείας, Αδωνις Γεωργιάδης, μιλώντας σε πρωινή εκπομπή (MEGA) με συνδικαλιστές κι εργαζόμενους της Πολυκλινικής.

Σε καμία από τις πραγματικές αγωνίες του λαού δεν έδωσε απάντηση επί της ουσίας, όπως για παράδειγμα πού και αν θα

μεταφερθούν τα εκατοντάδες κρεβάτια των 8 νοσοκομείων που καταργούνται σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Στην Πολυκλινική τα 120 κρεβάτια της θα «εξατμιστούν» και οι ασθενείς θα πάνε στα νοσοκομεία – κορμούς, όπου οι λίστες αναμονής είναι πολύμηνες. Στον «Ευαγγελισμό» τα ράντζα είναι σε μόνιμη βάση στους διαδρόμους και ασθενείς που δεν χωρούσαν μεταφέρο-

νταν στην Πολυκλινική. Μίλησε για «αναβαθμισμένη Πολυκλινική» την ώρα που από νοσοκομείο μετατρέπεται σε ένα Κέντρο Υγείας Αστικού Τύπου και ήδη έχει μπει λουκέτο στο 3ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ. Εξάλλου, το σχέδιο, οι νόμοι που ήδη υπάρχουν και υλοποιούνται, κάνουν λόγο για συγχωνεύσεις και περικοπές και όχι για ανάπτυξη νέων δομών και υπηρεσιών.